

dosarul nr.2ra-1736/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (D. Sușchevici)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Simciuc, I. Țurcan, I. Cotruță )

## ÎNCHEIERE

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

### Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul  
Judecătorii

Valeriu Doagă  
Tamara Chișca-Doneva  
Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Societatea pe Acțiuni „Drumuri Criuleni” și Serghei Mocanu,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Mocanu împotriva Societății pe Acțiuni „Drumuri Criuleni” cu privire la constatarea încălcării dreptului prevăzut de art.8 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și a Libertăților Fundamentale și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Serghei Mocanu, s-a casat integral hotărâre din 29 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, și s-a emis o hotărâre nouă prin care s-a admis parțial acțiunea depusă de Serghei Mocanu,

#### c o n s t a t ă:

La 20 mai 2017, Serghei Mocanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Drumuri Criuleni” (denumirea prescurtată SA „Drumuri Criuleni”) cu privire la constatarea încălcării dreptului prevăzut de art.8 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și a Libertăților Fundamentale, prin transmiterea unui terț a copieii ordinului de concediere nr. 127-c din 29 decembrie 2008, și compensarea prejudiciului moral cauzat prin această încălcare, în sumă de 3 000 de euro.

În motivarea acțiunii a indicat că, în data de 03 august 2015, orele 11:45 a participat în calitate de reclamant la examinarea de către Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, a cererii de chemare în judecată depuse împotriva lui Colesnicenco Eugeniu.

A notat reclamantul că, în cadrul ședinței de judecată de către judecător i-a fost înmănată ca probă scrisă prezentată de către pârâtul Colesnicenco Eugeniu copia ordinului nr. 127-c din 29 decembrie 2008 emis de SA „Drumuri Chișinău”. Prin urmare, a conchis că copia ordinului nr. 127-c din 29 decembrie 2008 emis de SA „Drumuri Chișinău” este autentificată de colaboratorii fostului angajator.

În opinia reclamantului, SA „Drumuri Chișinău” nu a avut vreun temei legal de a furniza unui terț informația care conținea date cu caracter personal și anume copia ordinului nr. 127-c din 29 decembrie 2008 prin care a fost concediat din funcția de jurist al SA „Drumuri Chișinău”, acțiune ce contravine art. 92 din Codul muncii și art. 4-6, art. 29 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011.

Așa dar, a indicat că prin acțiunile societății pârâte a fost admisă o ingerință grava asupra dreptului său privind protecția datelor cu caracter personal, care nu era necesară. Ingerință este considerată ca „necesară într-o societate democratică” pentru atingerea unui scop legitim dacă răspunde unei „nevoi sociale imperioase” și în special, dacă este proporțională cu scopul legitim urmărit și dacă motivele invocate de autoritățile naționale pentru a justifica ingerința sunt „pertinente și suficiente”.

Protecția datelor cu caracter personal, joacă un rol fundamental în exercițiul dreptului la respectarea vieții private și de familie, consacrat în art. 8 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și a Libertăților Fundamentale. Legislația internă trebuie, prin urmare, să asigure garanții potrivite pentru a împiedica orice utilizare a datelor cu caracter personal care nu este conformă cu garanțiile prevăzute de acest text (a se vedea *mutatis mutandis*, Hotărârea *Z vs Finlanda*).

Urmare celor relatate, a menționat Serghei Mocanu că prin divulgarea datelor cu caracter personal, a suferit un disconfort enorm, frustrări și umilință, astfel fiindu-i cauzat un prejudiciu moral pe care îl estimează la suma de 3 000 de euro, care necesită a fi compensat de pârât în conformitate cu prevederile art.18, 33 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011, art. 93 lit. f), 94 din Codul muncii.

În drept, cererea de chemare în judecată a fost întemeiată pe prevederile art. 5, 6,7, 90, 94, 123, 166, 167 din Codul de procedură civilă, art. 8, 11, 1398, 1422, 1423 din Codul civil, art.6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și a Libertăților Fundamentale și art.41 din Regulamentul CtEDO.

Prin hotărârea din 29 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru cererea de chemare în judecată depusă de Mocanu Serghei a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Instanța de judecată în consolidarea soluției sale, a reținut că informația regăsită în ordinul nr. 127-c din 29 decembrie 2008 emis de SA „Drumuri Chișinău”, a fost făcută publică, prin încheierea din 01 octombrie 2014 a Curții Supreme de Justiție și sursele de informare în masă precum „Ziarul de Gardă” și ziarul „Flux”.

Astfel, față de informația cuprinsă în ordinul nr. 127-c din 29 decembrie 2008 emis de SA „Drumuri Chișinău”, nu poate fi garantată nici un fel de protecție la ulterioara lor prelucrare din momentul publicării acestora, fapt pentru care nu s-a constatat o încălcare a art. 8 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și a Libertăților Fundamentale, or ea a fost făcută publică anterior prezentării copiei ordinului nr. 127-c din 29 decembrie 2008 în ședința de judecată din 03 august 2015 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pe cale de consecință, având în vedere lipsa temeiurilor privind constatarea încălcării art. 8 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și a Libertăților Fundamentale, s-a stabilit și netemeinicia cerinței cu privire la compensarea prejudiciului moral, care sunt subsecvente.

Prin decizia din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul

declarat de Mocanu Serghei, s-a casat integral hotărâre din 29 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, și s-a emis o hotărâre nouă prin care s-a admis parțial acțiunea depusă de Serghei Mocanu.

S-a constatat încălcarea dreptului lui Mocanu Serghei, prevăzut de art.8 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, privind respectarea vieții private și de familie.

S-a încasat din contul SA „Drumuri Criuleni” în beneficiul lui Serghei Mocanu, prejudiciul moral cauzat prin această încălcare, în sumă de 3000 de lei. În rest cerința s-a respins.

Curtea de Apel Chișinău în consolidarea soluției sale a concluzionat că prima instanță greșit a reținut că, informația regăsită în ordinul nr. 127-c din 29 decembrie 2008 emis de SA „Drumuri Chișinău”, a fost făcută publică, prin încheierea din 01 octombrie 2014 a Curții Supreme de Justiție și sursele de informare în masă precum „Ziarul de Gardă” și ziarul „Flux”, or pe lângă faptul că în conformitate cu obligațiile legale, instanțele de judecată depersonalizează toate actele sale procedurale, acestea pot fi accesate de un număr restrâns de persoane interesate, pe când publicarea ordinului nr. 127-c din 29 decembrie 2008, a avut un efect de informare în masă.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că în speță, a fost demonstrată divulgarea fără acordul reclamantului/apelantului a datelor cu caracter personal și utilizarea acestora împotriva lui în alt proces de judecată, fapt ce constituie ingerință în respectarea vieții private și a corespondenței, în sensul articolului 8 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și a Libertăților Fundamentale.

În consecință, Curtea de Apel Chișinău a reținut că deoarece lui Serghei Mocanu i-a fost cauzat un anumit nivel de stres și frustrare, este îndreptățit la repararea prejudiciului moral, însă cuantumul prejudiciului moral pretins în sumă de 3000 de euro, este excesiv în raport cu criteriile stabilite la caz, iar suma de 3000 de lei, constituie o satisfacție echitabilă întru compensarea prejudiciului moral cauzat.

La 22 iunie 2018, SA „Drumuri Chișinău” a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului înaintat societatea recurentă a menționat că decizia recurată contravine normelor de drept, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

Astfel, a notat că ordinul nr. 127-c din 29 decembrie 2008, a fost făcut public și depersonalizat la cererea lui Serghei Mocanu în conformitate cu legislația în vigoare prin decizia din 31 octombrie 2012 a Curții Supreme de Justiție, prin încheierea din 01 octombrie 2014 a Curții Supreme de Justiție și prin alte acte judecătorești emise la soluționarea de către instanțele judecătorești a litigiului privind contestarea de către intimat a ordinului menționat.

A menționat că la 15 iulie 2014, Biroului Asociat de Avocați sect. Buiucani mun. Chișinău în temeiul art. 53 al Legii cu privire la avocatura s-a adresat către SA „Drumuri Ciuleni” cu interpelarea nr.87 prin care a solicitat informația referitoare la perioada de activitate a lui Serghei Mocanu și temeiul concedierii acestuia din funcția deținută.

Prin scrisoarea din 22 august 2014, SA „Drumuri Ciuleni” a eliberat Biroului Asociat de Avocați sect. Buiucani mun. Chișinău informația solicitată, inclusiv copia ordinului nr.127-c din 29 decembrie 2008. Scopul prezentării informației menționate a fost acordarea consultanței și asistenței juridice lui Colesnicenco Eugeniu pe cauza civilă care se afla în procedură la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău intentată la cererea depusă de Mocanu Serghei împotriva lui Colesnicenco Eugeniu privind apărarea onoarei, demnității, reputației profesionale și încasarea prejudiciului moral și cererea reconvențională depusă de Colesnicenco Eugeniu împotriva lui Mocanu Serghei cu privire la încasarea prejudiciului moral.

A indicat că în data de 14 septembrie 2015, Mocanu Serghei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, solicitând a recunoaște ca ilegal refuzul Centrului din 04 septembrie 2015, privind emiterea unei decizii în temeiul art.27 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 în urma examinării plângerii sale depuse privind constatarea încălcărilor comise la dreptul său privind protecția datelor persoanele de către SA „Drumuri Chișinău” și Colesnicenco Eugeniu, a obliga pârâtul să emită o decizie în temeiul art.27 din Legea RM nr. 133 din 08 iulie 2011 privind examinarea plângerii sale și a încasa din contul pârâtului în beneficiul său cu titlu de prejudiciu moral suma de 10 000 de lei.

Prin hotărârea din 22 octombrie 2015 a Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău a fost admisă parțial acțiunea lui Serghei Mocanu, s-a recunoscut ilegal refuzul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal din 04 septembrie 2015 privind emiterea unei decizii pe marginea plângerii lui Serghei Mocanu, s-a obligat pârâtul să examineze plângerea lui Serghei Mocanu din 05 august 2015 privind încălcările admise de SA „Drumuri Chișinău” și Eugeniu Colesnicenco și să emită actul administrativ corespunzător, potrivit prevederilor art.27 din Legea nr.133 din 08 iulie 2011. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate. Hotărârea menționată a rămas definitivă.

Urmare celor relatate, societatea recurentă a relatat că instanța de apel și-a motivat soluția fără să țină cont de faptul că faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă pe o cauză civilă soluționată anterior sunt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

La 02 iulie 2018, Serghei Mocanu a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, modificarea deciziei din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin majorarea cuantumului prejudiciului moral până la 3000 de euro.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că micșorând cuantumul prejudiciului moral până la 3 000 de lei, instanța de apel a încălcat parțial dreptul lui la un proces echitabil prevăzut de art.6 din CtEDO, deoarece scopul de bază a unei justiției, îl constituie satisfacerea echitabilă a drepturilor omului în cadru unui proces judiciar, iar repararea unei pagube urmează a fi egală cu cheltuielile suportate pentru remedierea pagubei cauzate.

A menționat că prin divulgarea datelor cu caracter personal, a suferit un disconfort enorm, frustrări și umilință, astfel fiindu-i cauzat un prejudiciu moral estimat la suma de 3 000 de euro, care urmează a fi reparat de către pârât în conformitate cu prevederile art.18 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011.

Reclamantul a opinat că unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să

prezintă o justă și integrală despăgubire. Potrivit Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit.

La fel, a notat că cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensator și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

Prin referința depusă la 24 august 2018, SA „Drumuri Chișinău” a menționat că recursul înaintat de Serghei Mocanu, este neîntemeiat, temei din care a solicitat a fi respins.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, Completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile sunt inadmisibile, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b<sup>1</sup>) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurenților precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect de instanța de apel cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenții nu au invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol Completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, cererile de recurs au fost depuse după ce recurenții au avut posibilitatea de a fi auziți de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurenților le-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, Completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Societatea pe Acțiuni „Drumuri Criuleni” și Serghei Mocanu, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Mocanu împotriva Societății pe Acțiuni „Drumuri Criuleni” cu privire la constatarea încălcării dreptului prevăzut de art.8 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și a Libertăților Fundamentale

și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Judecătorii

Valeriu Doagă

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan